

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/163/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014200219
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014200219.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: Mestská nemocnica prof. MUDr. Rudolfa Korca, DrSc. Zlaté Moravce, Bernolákova 4, Zlaté Moravce, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Gabriel Orlik, s.r.o., Žitavanská 20, 951 93 Topoľčany, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 23.01.2014 č. S/2013/02011-2.1, O-271/2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2014-79 zo dňa 11. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2014-79 zo dňa 11. februára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd alebo „krajský súd) rozsudkom č. k. 11S/23/2014-79 zo dňa 11. februára 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: S/2013/02011-2.1, O-271/2013 zo dňa 23.01.2014, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Nitra č. k.: 46-I/13/práv. zo dňa 22.10.2013, ktorým uložil žalobcovi podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zák. č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 125/2006 Z. z.“ alebo „zákon o inšpekcii práce“) pokutu v celkovej výške 5 000,- Eur za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona (z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3):

- z ust. § 21 ods. 3 v nadväznosti na ust. § 22 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane

zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tým že poveril výkonom preventívnych a ochranných služieb bezpečnostného technika p. K. L., so stupňom odbornej spôsobilosti „bezpečnostný technik“, pričom podľa prílohy č. 1 k zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci - pre zdravotníctvo - kód štatistickej klasifikácie ekonomických činností 86 sa vyžaduje stupeň odbornej spôsobilosti pre výkon preventívnych a ochranných služieb: „autorizovaný bezpečnostný technik“,

- z ust. § 6 ods. 1 písm. a/ a z ust. § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. a z ust. § 9 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MPSVaR č. 508/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, nakoľko si nesplnil povinnosť v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že nebola vykonaná prepísaná kontrolná činnosť, neboli vykonané vonkajšie odborné prehliadky, odborné skúšky v stanovených lehotách, tlakových nádob stabilných (TNS) vzdušníka vo výmenníkovej stanici (VS) interné v. č. 109635/1985 a ohrievačov teplej úžitkovej vody (TÚV) vo VS chirurgia v. č. 334/1976 a v. č. 335/1976,

- z ust. § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 5 STN 27 4009 časť. 2:1988 nakoľko si nesplnil povinnosť v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že na výťahu nosnosti 1600 kg - interný pavilón - pravý chýbala na prízemí výťahu tabuľka „Návod na obsluhu“,

- z ust. § 16 ods. 2 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z. z. tým, že zamestnávateľ nepredložil inšpektorovi práce záznamy z periodických prehliadok zariadenia v objektoch s nebezpečenstvom výbuchu v regulačnej stanici plynu (RSP), v objekte Mestskej nemocnice prof. MUDr. Rudolfa Korca, DrSc. Zlaté Moravce, konkrétne vizuálnej prehliadky a prehliadky zblízka,

čo bolo u žalobcu zistené pri výkone inšpekcie práce vykonanej podľa § 7 ods. 3 písm. a/ zákona o inšpekcii práce v dňoch 08.08., 09.08., 15.08., 16.08. a 21.08.2012.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa zameril len na tie námietky, ktoré žalobca v podanej žalobe výslovne namietal (podľa § 249 ods. 2 O. s. p.), pričom zistený skutkový stav týkajúci sa porušenia povinností vytknutých pod bodmi 2, 22, 34 a 59 protokolu zo dňa 21.08.2012 v znení dodatku č. 2 zo dňa 23.09.2013 považoval za nesporné.

Námietku žalobcu ohľadom toho, že správne orgány sa nevysporiadali s námietkou záväznosti, resp. nezáväznosti technických noriem uvedených v protokole, prvostupňový súd s ohľadom na odôvodnenia rozhodnutí oboch správnych orgánov považoval za nedôvodnú.

Uviedol, že od 01.01.1995 bola ukončená dovtedajšia záväznosť slovenských technických noriem, ktoré sú ďalej nezáväzné ak zákon neustanoví inak. Nezáväznosť technickej normy sa prejavuje v tom, že pri danej problematike je možné použiť aj iné riešenie ako stanovuje norma s tým, že nové riešenie musí kvalitatívne zodpovedať minimálne pôvodnej požiadavke zakotvenej v norme. Žalobca v podanej žalobe neuviedol, prečo by sa na neho nemali vzťahovať platné technické normy (označené správnym orgánom) a neoznačil ani žiadnu inú právnu alebo technickú normu, resp. úpravu, ktorá by sa danej problematiky týkala a v zmysle ktorej postupoval. Slovenské technické normy je možné zakúpiť legálnym spôsobom, resp. žalobca mohol do týchto noriem nahliadnuť v rámci správneho konania na správnom orgáne, pričom tieto nemusia byť súčasťou administratívneho spisu.

Súd ďalej konštatoval i to, že technické normy sa s poukazom na ust. § 2 ods. 1 písm. a/, bod 3 zák. č. 125/2006 Z. z., ktorý odkazuje na ust. § 39 Zákonníka práce, považujú za ostatné právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a inšpekcia práce je oprávnená vykonávať dozor nad ich dodržiavaním, a tak tomu bolo i v predmetnej veci pri vykonávaní inšpekcie u žalobcu.

Krajský súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, ktorý namietal absenciu odôvodnenia sumy uloženej pokuty. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako i preventívny. Postih za porušenie povinnosti, resp. nesplnenie povinnosti, musí mať silu odradiť od nezákonného postupu, a to tak samotného účastníka konania, ako i ďalšie právnické, resp. fyzické osoby oprávnené na podnikanie a zamestnávajúce zamestnancov v pracovnom pomere. Konštatoval, že výška uloženej sankcie v rámci zákonom určeného rozpätia je zásadne otázkou správneho uváženia, pričom táto voľná úvaha pri rozhodnutí o výške sankcie, musí zodpovedať zistenému skutkovému stavu a zásadám logického myslenia. Uložená pokuta spĺňa požiadavku preventívneho pôsobenia na žalobcu ako zamestnávateľa, na dodržiavanie jeho povinností pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a preto súd nepovažoval za potrebné meniť výšku uloženej pokuty v rámci moderačného práva súdu.

Prvostupňový súd dospel tiež k záveru, že nedôvodná je i námietka žalobcu, týkajúca sa nenariadenia ústneho pojednávania. S poukazom na zistenia z administratívneho spisu dospel súd k názoru, že v predmetnej veci nebolo potrebné nariadiť ústne pojednávanie, pretože skutočný stav veci bol dostatočne zistený vykonanou inšpekciou práce a zachytený v protokole zo dňa 21.08.2012, v znení jeho dodatkov č. 1 a 2, pričom žalobca ho v podaných odvolaniach ani žalobe nenamietal.

Ďalej konštatoval, že je nesporné, aké nedostatky boli zistené u žalobcu a správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.10.2013 jednotlivé zistenia špecifikoval po skutkovej stránke s uvedením konkrétneho porušenia povinností žalobcu a jeho subsumovania pod príslušné ustanovenie právneho predpisu uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho konania a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie a predchádzajúce správne konanie nie je z dôvodov uvedených v žalobe nezákonné, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O. s. p. ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý opakovane uviedol, že správny orgán nepreukázal a nezdôvodnil, že by z technických predpisov mala vyplývať povinnosť konkrétne technické normy dodržiavať, ak zo zákona jasne vyplýva, že tento nepovyšuje technickú normu na záväznú, ale len ako určitú možnosť. Podľa názoru žalobcu, ak majú niekoho zaväzovať všeobecne záväzné pravidlá správania sa, tieto by mali byť verejne a bezplatne prístupné každému bez obmedzenia tak, aby mohol upraviť svoje konanie právne predpokladaným spôsobom a vyhnúť sa tak prípadnej právnej sankcii.

Žalobca ďalej uviedol, že krajský súd si v odôvodnení svojho rozhodnutia osvojil tvrdenia žalovaného ohľadom sankcie a jej výšky, ktoré sú vecou voľnej úvahy správneho orgánu, ktorého rozhodnutie by bolo možné zrušiť len vtedy, keby voľná úvaha správneho orgánu nezodpovedala spisu alebo sa pričila zásadám logického myslenia. Žalobca nepopieral voľnú úvahu správneho orgánu, namietal, že s úvahami správneho orgánu nebol oboznámený. Výška pokuty mala byť náležite odôvodnená a správny orgán mal žalobcu informovať o tom, ako k jej výške dospel, pričom tento nedostatok spôsobil nepreskúmateľnosť celého rozhodnutia. Podľa žalobcu, začatie správneho konania o uložení vopred určenej výšky pokuty, je v rozpore so zásadami správneho trestania, ako aj práva na spravodlivý proces.

V odvolaní ďalej žalobca opätovne uviedol, že správny orgán mal nariadiť vo veci ústne pojednávanie, čo by prispelo k objasneniu veci. Poukázal aj na to, že v rozhodnutí potvrdzujúcim uloženie pokuty vo výške 5 000 €, nie sú uvedené ani časové údaje, kedy malo dôjsť ku kontrolným zisteniam, a preto podľa jeho názoru, správny orgán sa na zistenia uvedené v rozhodnutí žalovaného č. k. 46/13/práv. zo dňa 26.04.2013 nemôže odvolávať, pretože nie sú riadne podložené a zdokumentované. Uvedené spôsobuje nepreskúmateľnosť a nezákonnosť rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2014-79 zo dňa 11.02.2015 zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. S/2013/02011-2.1,O-271/2013 zo dňa 23.01.2014 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, pričom žalovaného zaviazne zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 752,22 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2014-79 zo dňa 11.02.2015, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

Námietku žalobcu týkajúcu sa dobrovoľnosti dodržiavania slovenských technických noriem, ich právnej nezáväznosti a verejnej nedostupnosti považuje žalovaný za účelovú, pretože počas inšpekcie nebolo zistené, že by žalobca plnil povinnosti podľa § 38 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. iným primeraným spôsobom. Zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich mu z predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (tie definuje dikcia § 39 Zákonníka práce), teda došlo ku konaniu, ktoré § 19 zákona o inšpekcii práce, spája s postihom zamestnávateľa pokutou až do výšky 100 000 €.

Žalovaný sa vyjadril aj k namietanej skutočnosti zo strany žalobcu, že inšpektorát práce už pri začatí správneho konania, bližšie určil sumu sankcie, ktorou bude žalobca pravdepodobne postihnutý. Toto podľa žalovaného nepredstavuje postup, ktorým by došlo k odňatiu procesných práv žalobcu, ktorý mal možnosť sa k podkladom rozhodnutia vyjadriť, prípadne predložiť také dôkazy, ktoré by v priebehu správneho konania vyvrátili nejaké zo skutkových zistení, a tým automaticky zasiahli aj do výšky navrhovanej pokuty za tieto delikty, čo však žalobca neučinil.

K námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutí v dôsledku nedostatočného odôvodnenia výšky pokuty žalovaný uvádza, že sankcia, ktorou bol žalobca postihnutý v prejednávanej veci, bola zo strany inšpektorátu práce odôvodnená s prihliadnutím na všetky relevantné zákonné skutočnosti tak, ako to vyžaduje ustálená súdna prax.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. a po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu, s obsahom rozhodnutia žalovaného č. S/2013/02011-2.1,O-271/2013 zo dňa 23.01.2014, dospel k záveru, že opravný prostriedok žalobcu nie je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O. s. p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a

postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 247 ods. 1 O. s. p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O. s. p.).

Podľa ust. § 246c ods.1, veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ust. § 219 ods.1,2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúma rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúma aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre, po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcov uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Nitra č. k.: 46-I/13/práv. zo dňa 22.10.2013, ktorým uložil žalobcovi podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z. z. pokutu v celkovej výške 5 000 € za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, a to :

- z ust. § 21 ods. 3 v nadväznosti na ust. § 22 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tým že poveril výkonom preventívnych a ochranných služieb bezpečnostného technika p. K. L., so stupňom odbornej spôsobilosti „bezpečnostný technik“, pričom podľa prílohy č. 1 k zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci - pre zdravotníctvo - kód štatistickej klasifikácie ekonomických činností 86 sa

vyžaduje stupeň odbornej spôsobilosti pre výkon preventívnych a ochranných služieb: „autorizovaný bezpečnostný technik“,

- z ust. § 6 ods 1 písm. a/ a z ust. § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. a z ust. § 9 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MPSVaR č. 508/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, nakoľko si nesplnil povinnosť v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že nebola vykonaná prepísaná kontrolná činnosť, neboli vykonané vonkajšie odborné prehliadky, odborné skúšky v stanovených lehotách, tlakových nádob stabilných (TNS) vzdušníka vo výmenníkovej stanici (VS) interné v. č. 109635/1985 a ohrievačov teplej úžitkovej vody (TÚV) vo VS chirurgia v. č. 334/1976 a v. č. 335/1976,

- z ust. § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 5 STN 27 4009 časť. 2:1988 nakoľko si nesplnil povinnosť v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že na výťahu nosnosti 1600 kg - interný pavilón - pravý chýbala na prízemí výťahu tabuľka „Návod na obsluhu“,

- z ust. § 16 ods. 2 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z. z. tým, že zamestnávateľ nepredložil inšpektorovi práce záznamy z periodických prehliadok zariadenia v objektoch s nebezpečenstvom výbuchu v regulačnej stanici plynu (RSP), v objekte Mestskej nemocnice prof. MUDr. Rudolfa Korca, DrSc. Zlaté Moravce, konkrétne vizuálnej prehliadky a prehliadky zblízka.

Výkon inšpekcie práce pri ktorom boli zistené uvedené nedostatok sa uskutočnil u žalobcu v dňoch 08., 09., 15., 16. a 21.08.2012.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zák. č. 125/2006 Z. z., inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode a šiestom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur.

Podľa § 19 ods. 2 písm. b/ zák. č. 125/2006 Z. z. inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, za

1. závažné porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) od 1 000 eur do 200 000 eur,

2. nesplnenie povinnosti uloženej opatrením podľa § 12 ods. 2 písm. b) až i) od 300 eur do 100 000 eur.

Podľa § 21 ods. 3 zák. č. 125/2006 Z. z. na konanie podľa § 4 písm. e), § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a t), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d) až f), § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia, preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona.

Podľa § 1 zák. č. 124/2006 Z. z. tento zákon ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolenia a iných poškodení zdravia z práce.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zák. č. 124/2006 Z. z. zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zák. č. 124/2006 Z. z. zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov, najmä kontrolovať stav bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení; na ten účel v intervaloch určených osobitnými predpismi zabezpečovať kontrolu tohto stavu, meranie a hodnotenie faktorov pracovného prostredia, úradné skúšky, odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení.

Prvostupňový súd za účelom posúdenia opodstatnenosti žaloby preskúmal, či v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky pre sankčný postih žalobcu podľa § 19 ods. 1 písm. a/ a § 19 ods. 2 písm. b/ bod 1 zák. č. 125/2006 Z. z., a to za porušenie v napadnutom rozhodnutí uvedených povinností vyplývajúcich z tohto zákona.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu namietal záväznosť STN, ktorých nedodržanie správny orgán konštatoval, nedostatočne odôvodnené rozhodnutie o výške pokuty, porušenie § 21 ods. 1 správneho poriadku tým, že vo veci malo byť nariadené ústne pojednávanie, ktoré by prispelo k objasneniu veci. Žalobca v odvolaní žiadnym hodnoverným spôsobom nevyvrátil, ale ani nepoprel skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu.

Podľa § 4, zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, technický predpis na účely tohto zákona je všeobecne záväzný právny predpis, ktorý obsahuje technické požiadavky na výrobky, ktorých dodržiavanie je povinné pri uvádzaní výrobku na trh, pri jeho používaní, alebo ktorý zakazuje alebo obmedzuje výrobu, dovoz, predaj alebo používanie určitého výrobku. Slovenská technická norma je vytvorená a schválená podľa § 6 a jej vydanie sa oznamuje vo Věstníku Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky.

Od platnosti zákona č. 142/1991 Zb. sa tvoria aj u nás normy nezáväzné s tým, že v prípade, ak niektorý ústredný orgán štátnej správy pokladá za nutné, aby norma alebo jej články boli záväzné, má právo určiť takúto normu alebo jej časť za záväznú. Je to tak najmä v prípadoch napr. bezpečnosti, ochrany osôb, životného prostredia, ak neexistuje právny predpis, ktorý by plnenie takýchto požiadaviek prikazoval.

Otázkou záväznosti technických noriem sa krajský súd podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (str. 88, 89). Žalobca v priebehu správneho ani súdneho konania nepreukázal, aké iné opatrenia za účelom dodržania bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci prijal a vykonal, ak nepovažoval technické normy označené správnym orgánom za záväzné tak, aby boli dodržané citované ustanovenia osobitných právnych predpisov.

Podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový správny orgán dostatočne odôvodnil svoju správnu úvahu aj pri určovaní sankcie, pričom žalobca nepreukázal jej neprimeranosť a likvidačný charakter s ohľadom na jeho ekonomickú situáciu, na ktorú by mal správny orgán alebo súd prihliadať.

Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom prvostupňového súdu pri posudzovaní potreby ústneho pojednávania v správnom konaní.

Je potrebné podotknúť, že všetky náležitosti správneho rozhodnutia v zmysle § 47 správneho poriadku, predstavujú jeden celok. Z prvostupňového rozhodnutia jednoznačne vyplýva termín vykonania kontroly, zistené nedostatky k tomuto obdobiu a na základe obsahu rozhodnutí správnych orgánov ich preto nie je možné zameniť s inými deliktami žalobcu. Z ustálenej právnej praxe zároveň vyplýva, že dôvodom pre zrušenie správneho rozhodnutia a vrátenie veci správnomu orgánu na ďalšie konanie nemôže byť, bez iného, procesné pochybenie, ak by nové rozhodnutie vo veci nebolo pre účastníka konania priaznivejšie.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného vyplýva, že krajský

súd sa pri svojom rozhodovaní náležite a dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe, skutkový stav bol dostatočne zistený a správne vyhodnotený.

Odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k právnemu záveru totožnému s právnym názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého, preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, a že procesný postup správnych orgánov v posudzovanej veci bol v plnom súlade so zákonom.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. a s § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.